

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Bohuslavy Drahošové a soudců JUDr. Petra Indráčka a JUDr. Jany Záviské v právní věci žalobce **M. P.**, zastoupeného JUDr. Sylvou Chalupovou, advokátkou se sídlem Olomouc, Horní lán 29, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o žalobě proti nezákonnému zásahu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Přípisem ze dne 14.12.2012 nazvaným „Přezkoumání blokové pokuty na místě zaplacené série SG 2008, G 1030516, G 1030517, G 1030515, G 103514 ze dne 3.10.2012 – sdělení“ žalovaný žalobci oznámil, že obdržel jeho podání směřující proti uloženým pokutovým blokům ze dne 3.10.2012. Žalobce byl rozhodnutím v blokovém řízení uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů v platném znění, kterého se dopustil tím, že dne 3.10.2012 v čase 15.25 hod. v katastru obce Žešov, při řízení motorového vozidla tovární značky Mercedes, reg. značky X překročil dopravní značkou B 20a stanovenou rychlost jízdy na 70 km/hod. mimo obec, kdy mu byla naměřena rychlost 109 km/hod., takto překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec po odečtu odchylky $\pm 3\%$, o 36 km/hod. Žalobce ve svých podáních učiněných prostřednictvím právního zástupce namítal, že rychlost jízdy o 36 km/hod. nepřekročil, strážníci mu odmítli předložit fotografii o překročení rychlosti, kdy taková fotografie ani neexistuje. Navrhoval vyslechnout zasahujícího policistu, kdy neexistuje ani důkaz, že vozidlo řídil on. Dále namítal, že pokutový blok nebyl vydán v souladu se zákonem, neboť z bloku není zřejmé, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena a bloky nebyly předloženy v takovém stavu, v jakém je podepisoval, což má prokazovat videozáznam pořízený na místě. Místo spáchaného přestupku a místo, kde byl projednáván, jsou dvě odlišná místa, kdy u spisového materiálu ani není zřejmé, zda Městská policie Prostějov má oprávnění v daném místě provádět měření rychlosti. Žalovaný po přezkoumání rozhodnutí o blokové pokutě a prostudování spisového materiálu konstatoval, že uvedené námítky nejsou důvodné a že není dán důvod k postupu podle § 94 odst. 3 správního řádu. V uvedeném přípisu žalovaný tento závěr blíže odůvodnil a opětovně dodal, že nebyl zjištěn podklad pro zahájení přezkumného řízení a tím i pro případné zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu I. stupně podle ust. § 97 odst. 3 správního řádu.

Žalobce proti uvedenému přípisu žalovaného ze dne 14.12.2012 sp. zn. KUOK/85907/2012/ODSH-SD/7469, č.j.: KUOK97516/2012 podal žalobu ze dne 27.2.2013, jakožto proti nezákonnému zásahu. V žalobě uvedl, že rozhodnutí v blokovém řízení považuje za nezákonné a dokonce i nicotné, neboť ve správním řízení nebyly předloženy bloky přesně v tom stavu, v jakém je podepisoval. Za nezákonné považuje také to, že místo spáchaného přestupku a místo, kde byl projednáván v blokovém řízení, jsou dvě odlišná místa. Tuto skutečnost, tj. rozdílnost místa spáchání přestupku a místa jeho projednávání nelze z bloku zjistit. Z předmětného rozhodnutí není zřejmé, na jakém konkrétním místě mělo k přestupku dojít a místo, kde byl projednáván, nespadá do určení míst, kde by mohla Městská policie svou pravomoc měřit rychlost uplatňovat. Žalobce se domnívá, že nedostatečný popis místa spáchání přestupku způsobuje nezákonnost rozhodnutí,

v němž je popsán a proto je nutno toto rozhodnutí zrušit, což žalovaný neučinil. Navrhoval „aby jím napadený zásah žalovaného byl označen za nezákonný a žalovanému, aby bylo příkázáno zahájit přezkumné řízení rozhodnutím Městské policie Prostějov v blokovém řízení z 3.10.2012 série SG 2008, G 103054 G 1030515, G 1030516 a G 1030516“.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 11.7.2013 uvedl, že v daném případě dospěl k závěru, že důvod pro přezkoumání napadeného správního rozhodnutí chybí a tuto skutečnost žalobci sdělil. Jeho sdělení nelze považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb. „správní řád správní“ (nepochybně míněno soudní řád správní), proti kterému bylo možno podat správní žalobu, tj. nejde o rozhodnutí, které zakládá, mění, ruší nebo závazně určuje práva nebo povinnosti. Navrhoval, aby žaloba byla odmítnuta.

Krajský soud vycházel z přípisu žalovaného ze dne 14.12.2012 sp. zn. KUOK/85907/2012/ODSH-SD/7469, č.j.: KUOK 97516/2012 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že jeho součástí je podnět k zahájení přezkumného řízení učiněný přípisem právního zástupce žalobce ze dne 5.10.2012. Přípisem Městské policie Statutárního města Prostějov ze dne 15.10.2012 byl tento podnět postoupen žalovanému. Součástí správního spisu je úřední záznam Městské policie Statutárního města Prostějov ze dne 13.10.2012, protokol o dopravním přestupku – fotografie zachycující překročení nejvyšší dovolené rychlosti, fotokopie a barevné fotografie jednotlivých pokutových bloků, přípis Krajského ředitelství policie ČR Olomouckého kraje ze dne 5.9.2011 nazvaný „Aktualizace určení míst pro přenosný radar Městské policie Prostějov na katastru města Prostějova“ a podání právního zástupce žalobce, jimiž činil návrhy na dokazování a vyjádřil se k podkladům před rozhodnutím. Poté byl žalovaným vyhotoven přípis ze dne 14.12.2012 o tom, že neshledal důvodným žalobcův podnět pro zahájení přezkumného řízení a v němž žalobce spatřuje předmětný nezákonný zásah žalovaného.

Podle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu

přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Účelem ochrany podle tohoto zákonného ustanovení je zamezení nezákonného jednání správního orgánu v takových případech, kdy se nejedná o rozhodnutí, vůči kterému lze brojit jiným způsobem a postižená osoba nemá povinnost zmíněné jednání správního orgánu snášet. Z tohoto zákonného ustanovení vyplývá, že zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu není rozhodnutí správního orgánu. Pojmem rozhodnutí uvedeným v ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. se rozumí úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti účastníků řízení. K rozdílu mezi zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu a rozhodnutím správního orgánu se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 3Aps 4/2011 tak, že se musí jednat o faktický úkon správního orgánu, z něhož vzniká žalobci újma, navíc tento úkon musí být učiněn mimo správní řízení, neboť jinak by se mohl žalobce domáhat ochrany svých práv v rámci žaloby proti vydanému správnímu rozhodnutí a nebyly by splněny podmínky přípustnosti žaloby podle ust. § 85 s.ř.s. Žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu je ve vztahu k žalobě proti rozhodnutí správního orgánu právním prostředkem subsidiárním, resp. je prostředkem soudní ochrany v těch případech, kdy nejsou splněny podmínky ochrany podle § 65 a násl. s.ř.s. Pojem zásah, pokyn nebo donucení správního orgánu ani soudní řád správní ani jiný právní předpis nedefinuje. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu jde o úkony neformální, pro které mohou a nemusí být stanovena pravidla, např. faktické pokyny, bezprostřední zásahy, zajišťovací úkony atd., tedy obecně úkony, které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto jsou závazné pro osoby vůči nimž směřují, a ty jsou povinni na jejich základě něco konat, nějaké činnosti se zdržet nebo nějaké jednání strpět, a to na základě jak písemného, tak i faktického pokynu či příkazu (srov. rozsudek NSS sp.zn. 2Ass 17/2003). V povaze zásahu správního orgánu se rozšířený senát Nejvyššího správního soudu usnesením sp. zn. 7Aps 3/2008 publikovaném pod číslem 2206/2011 Sb. k rozhodnutí NSS vyjádřil tak, že zásahová žaloba chrání proti jakýmkoliv jiným aktům či úkonům veřejné správy směřujícím proti jednotlivci, které jsou způsobilé zasáhnout sféru jeho práv a povinností a které nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení. Nemusí jít nutně o akty neformální povahy či jen o faktické úkony, nýbrž i o jakékoliv jiné konání či opomenutí konat, nelze-li je podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. Zásahem proto může být i nezákonná nečinnost spočívající v nečinnosti nějakého úkonu jiného než rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s.

Účelem soudní ochrany proti nezákonnému zásahu správního orgánu však není přezkum procesních postupů správního orgánu v rámci správního řízení. Zásahem

správního orgánu ve smyslu ust. § 82 s.ř.s. není také sdělení správního orgánu podle § 94 odst. 1 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) účastníkovi, který podal podnět k provedení přezkumného řízení, že správní orgán neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení. Posouzení, zda úkon správního orgánu může být pojmově nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením, je otázkou důvodnosti žaloby a součástí rozhodnutí ve věci samé, nikoliv otázkou existence podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Posouzení důvodnosti žaloby proti nezákonnému zásahu správního orgánu je proto závěrem hmotně právním, nikoliv procesně právním v rámci podmínek řízení. Z těchto důvodů krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 87 odst. 3 s.ř.s. ji zamítl, přičemž rozhodoval bez jednání podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť procesně úspěšnému žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 17. ledna 2014

JUDr. Bohuslava Drahošová
předsedkyně senátu